

Nous manresans

À

Les darreres xifres del padró municipal, corresponents al 2019 -principis d'any-, publicades a la premsa fa pocs dies demostren que la població de Manresa ha anat creixent i arriba avui, com a mínim, als 77.714 habitants, amb una variació interanual positiva d'un 1,92%. No es tracta només de Manresa, sinó de tota la comarca de Bages en general, on també s'observa un augment, a l'entorn del 1,36%, i s'assoleix ja un total de 178.885 habitants.

Tenint, doncs, en compte, que la natalitat que tenim no és res de l'altre món, és obvi que la pujada ve donada per la suma de nous manresans; és a dir de persones i famílies que decideixen venir a viure a casa nostra. No es tracta pas de l'onada de gent arribada durant els temps de bonança econòmica de fa uns quinze/vint anys enrere. És més: la crisi que va esclatar el 2008 -ja fa dotze anys!- tampoc no va suposar que aquests últims manresans acabats d'arribar marxessin ràpidament d'aquí.

I ara la pujada es fa en un context econòmic que tampoc no és pas gaire favorable. I això vol dir que Manresa i la seva comarca és un indret interessant i on hi ha, malgrat tot, oportunitats. Possiblement, bona part d'aquest nou contingent humà prové majoritàriament de l'àrea metropolitana barcelonina, d'on n'ha fugit buscant una millor qualitat de vida -traduïble en menor contaminació, menys trànsit, més tranquil·litat, nuclis urbans més petits i, doncs, accessibles, etc.- i també un cost dels preus de l'habitatge -de lloguer o de compra- molt més assequible. Segurament una part són gent jubilada, però també molts es troben en edats laboralment actives. Per això, malgrat que s'hagin de desplaçar al seu lloc de treball, prefereixen viure aquí.

D'aquesta realitat, els manresans de sempre -que no vull pas dir que tinguem més pedigrí ni res semblant- n'hem de fer una lectura positiva i treballar per treure, per una banda, aquesta idea de sentir-nos poca cosa i seguir considerant que formem part d'una ciutat grisa i sense empenta. En segon lloc, i més enllà d'una necessària autoestima, hem d'adonar-nos que això és una excel·lent oportunitat per al comerç local i per a l'oferta esportiva i cultural que tenim i que hauríem de reforçar. El col·lapse demogràfic de l'àrea costanera de Catalunya i la nostra bona posició geogràfica -a mig camí entre el mar i la muntanya- és un actiu que hem de treballar més i millor. Naturalment, encara estaríem possiblement en una millor posició si el transport públic en totes direccions i, especialment, amb Barcelona, fos més àgil i de millor qualitat. Però, al marge d'això, de moment tenim més ciutadans que consumeixen i es mouen per aquestes latituds. Cal tenir-ho present i seguir empenyent per millorar els serveis i la qualitat de vida de tothom. I fer-nos atractius per als que en visitin ocasionalment. Encara som dins d'un context econòmic difícil, però si som més manresans, també vol dir que tenim més capital humà, el qual ha de participar d'aquesta nova dinàmica d'empoderament de la ciutat. Pensem-hi i actuem, per tant, en conseqüència!